

תת"ע 1602/06/13 - דMRI דנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1602-13-06 מדינת ישראל נ' דMRI דנה
תיק חיזוני: 20250259825

מספר בקשה: 3

בפני כב' השופטת שרת קריספין-אברהם
מבקשת דMRI דנה ע"י ב"כ עו"ד אורון
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין בהuder, שניתן כנגד המבוקשת, ביום 13.10.14.

להלן עובדות המקרה -

כנגד המבוקשת הוגש, ביום 4.7.13, כתוב אישום שענינו, עבירה של נהייה בשכרות, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה, כאשר על פי עובדות כתוב האישום, ביום 11.4.13, נהגה המבוקשת ברכבת בכיבש מס' 20, כאשר היא שיכורה ובגופה 355 מילרוגרם אלכוהול לליטר אויר נשוף.

טרם מועד הדיון, הגיע בא כוחה דאז של המבוקשת, עו"ד גולדבאים, בקשה דחיה והדיון נדחה ליום 13.9.15.

טרם מועד הדיון, הגיע הסגנור בקשה דחיה נוספת ובה ציין כי נקבעה פגישה עם המאשימה, לצורך הידברות בעניינה של המבוקשת וזאת ליום 13.10.6. ועתה לדחיה נוספת.

לפנים משורת הדיון, נדחה הדיון ליום 13.10.14 ובמועד זה, התיצב הסגנור, ביקש לשחרר מייצוג ומסר כי המבוקשת מודיעת לדין הקבוע.

הסגנור שוחרר מייצוג ובשעה 12:00, שלא הייתה התקינה המבוקשת, ניתן נגדה פסק דין בהuder.

פסק הדין הובא לידיוט המבוקשת וביום 13.10.23, הפקידה המבוקשת רישיונה בגין הפסילה שנגזרה עליו.

היום, עותרת המבוקשת, באמצעות בא כוחה, ל לבטל פסק הדין, בטענה כי היא כופרת למעשה בעבירה בה הורשעה וכי לא ידועה על מועד הדיון בו ניתן נגדה פסק דין בהuder.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

לגביו השהי הממושך בהגשת התביעה, טענתה המבוקשת, כי שהתה בחו"ל, אביה אושפז לאחר חזרתה לארץ, רישוּן הנῃga נחוץ לה ביותר לצורך פרנסתה והסעת אביה לטיפולים רפואיים וכן, מעלה טענות נוספות לגבי נסיבותה האישיות.

דין והכרעה

בית המשפט העליון פסק במספר פסקי דין, כי אין מניעה לדון נאשם בהuder, גם בעבירה של נהיגה בשירות - ראה **רע"פ 85/14 קונגקב נגד מדינת ישראל, רע"פ 11/3507 ימין נגד מדינת ישראל, רע"פ 11/9183 הסנפרץ נגד מדינת ישראל** ועוד.

באשר לטענת המבוקשת, כי שגתה במועד הדיון, נאמר ב**רע"פ 10357/09 עזריה נגד מדינת ישראל**:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ומוללה עומדים זכויות אינטראיס נוגדים. מתן אפשרות במקרים מסוימים לתת פסק דין בהיעדר הנאשם משקף את "האיזון אותו קבע המחוקק בין זכותו של הנאשם לנצח במשפטו לבין הצורך בניהול יעיל של ההליך המשפטי" (ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' מנחם (טרם פורסם, 6.1.2009)). הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אין בעלות גוון טכני, אלא בסיסים עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למנוע "מצבים בהם יכול הנאשם לסלול או לעכב את ההליך באמצעות אי התיצבותו בתחילת המשפט או בהמשךו. בשני המקרים רואים את הנאשם כמודה בעבודות של כתוב האישום וניתן לדון בעניינו שלא בנסיבותיו ולגוזר את דינו" (רע"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, 799 (2003) (להלן: פרשא איטליה). על כן, היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זמן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדיון להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

בנסיבות שהובאו לפנינו, לא מצאת כל הצדקה לאי התיצבות המבוקשת לדיון, שכן נאמנים עלי דברי בא כוחה הקודם, כפי שנרשמו בפרטוקול מיום 14.10.13, לפיהם הודע לה על המועד.

משמעותה המבוקשת שלא להתיצב ואףלו אם שגתה במועד הדיון, אין לה להלן אלא על עצמה.

יתרה מזו, לטעמי, אין המבוקשת באה בידיים נקיות בפני בית המשפט, שכן, עוד ביום 13.10.23, כמפורט לעיל, הפקידה המבוקשת את רישיונה, בגין הפסילה שנגזרה עליה ועד למועד הגשת התביעה, מרצה המבוקשת תקופה של חמישה וחצי חודשים ולמרות זאת, בחרה להשתחות בהגשת התביעה לביטול פסק הדיון, מטעמים השמורים עמה, שכן, לדבריה, פנתה לקבלת יציג משפטי במקביל להפקדת רישיונה בנסיבות בית המשפט וגם אם לא שהתה בארץ, יכול היה בא כוחה להגיש את התביעה עבורה.

אצין, כי להתרשמותי, בחרה המבוקשת להפקיד רישיונה טרם נסייתה לחו"ל, לנטען בבקשתה, על מנת לרצות חלק מהתקופה, אשר אינה בארץ.

נוספ' על כן, טענה המבוקשת כי היא זוקקה לרישון הנהיגה שלה לצורכי פרנסה והסעת אביה לטיפולים רפואיים, דבר שאינו עולה בקנה אחד עם השהי הממושך בהגשת התביעה.

גזר הדין שניתן נגד המבוקשת, אינו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירה החמורה בה הורשעה.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי לא התקיימו התנאים הצדיקים ביטול פסק הדין בהעדר שניתן נגד המבוקשת ולכן, כמו גם נוכח אופן התנהלותה של המבוקשת, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ד, 11 אפריל 2014, בהעדר

הצדדים.